

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 2891

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 8.4.2016 stillet følgende spørgsmål nr. 251 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
345260

Spørgsmål nr. 251:

Dato
04-05-2016

”Vil ministeren kommentere SOU alm. del – bilag 193, herunder hvad kommunerne gør for at hjælpe handicappede borgere med at få eller fastholde et arbejde?”

Svar:

Social- og Indenrigsministeriet offentliggjorde i januar 2016 en analyse om mennesker med handicap på arbejdsmarkedet, der viser, at kun omkring en femtedel af de borgere med handicap, der modtager en indsats efter serviceloven, er i arbejde. Men langt flere end dem, der aktuelt er i job, har været i beskæftigelse inden for de seneste år. En funktionsnedsættelse kan selvfølgelig være opstået eller forværret i de mellemliggende år, men det er alligevel en klar indikation på, at mange har kompetencer og erfaringer fra tidligere, der kan bringes i spil.

De nuværende regler i serviceloven er for komplekse og svære at administrere korrekt. Det giver utilfredsstillende forløb for både borgere og sagsbehandlere, hvilket den medsendte borgerhenvendelse også vidner om. Derfor har regeringen også sat sig sammen med bl.a. KL og handicaporganisationerne for at drøfte en reform af serviceloven. Reformen skal munde ud i en forenkling, der gavner alle parter. Langt flere skal have korrekte og forståelige afgørelser i første omgang. Det vil styrke retssikkerheden.

Ændringerne af serviceloven skal også understøtte, at kommunerne inddrager borgere tættere og altid ser på det samlede behov og på den baggrund giver en helhedsorienteret indsats. I forhold til beskæftigelsesmulighederne for et menneske, så afhænger det af graden af handicap, men ligeså meget af, i hvilket omfang det, som kommunen sætter ind med, bidrager til at realisere potentialet.

Den hjælp og støtte, som er nødvendig i relation til beskæftigelse, skal i udgangspunktet ydes efter beskæftigelsessektorens regler. Kun i det omfang beskæftigelsessektorens regler ikke i tilstrækkeligt omfang dækker behovet, kan socialektorens regler bringes i anvendelse. I forhold til ordninger på beskæftigelsesområdet er der indhentet nedenstående bidrag fra Beskæftigelsesministeriet:

”Beskæftigelsesministeriet kan oplyse, at der inden for beskæftigelsesområdet findes en række ordninger, som har til formål at understøtte et rummeligt arbejdsmarked.

For det første kan nævnes fleksjobordningen, som ved reformen af førtidspension- og fleksjob i 2013 blev udvidet til også at kunne omfatte personer med en meget begrænset arbejdsevne. I et fleksjob tilrettelægges arbejdet med udgangspunkt i den

enkeltes behov og muligheder med henblik på at kompensere for handicap og andre varige begrænsninger i arbejdsevnen. Fleksjob bevilges af kommunen, der ligeledes giver et tilskud som supplement til medarbejderens løn.

Derudover findes en række handicapkompenserende støtteordninger, som har til formål at sikre, at ledige og beskæftigede på det ordinære arbejdsmarked med funktionsnedsættelser har mulighed for at kunne varetage et arbejde på lige fod med andre. Hjælpen tilrettelægges efter den enkeltes behov i samarbejde med jobcenteret, som har ansvaret for at behandle ansøgninger om kompenserende ordninger fra ledige og beskæftigede. De handicapkompenserende ordninger er:

- Personlig assistance
- Hjælpemidler, som kan kompensere for det handicap, som en person har i forbindelse med sin arbejdsfunktion fx mindre arbejdsmaskiner til personligt brug eller installation af ramper og lift m.m.
- Fortrinsadgang til jobsamtale på offentligt opslåede stillinger
- Løntilskud til ansættelse af nyuddannede (også kaldet Isbryderordningen)
- Mentorordning (ikke specifik for personer med handicap), som giver mulighed for i en periode at støtte en person i at opnå eller fastholde arbejde, en uddannelse eller et beskæftigelsesrettet forløb

Specialfunktionen Job & Handicap, som er en vejledningsenhed under Beskæftigelsesministeriet, understøtter jobcentrenes beskæftigelsesindsats for personer med fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse. Det sker bl.a. via. netværksaktiviteter, kurser og temadage samt en juridisk-praksis hotline, der giver jobcentrene adgang til sparring i forbindelse med konkret sagsbehandling.

Det er kommunen, der har kompetence til at træffe afgørelse i sager om handicap-kompenserende ordninger. Borgeren har altid mulighed for at klage over kommunens afgørelse til Ankestyrelsen. Borgeren kan desuden klage over selve sagsbehandlingen til kommunen”.

Endelig kan det tilføjes, at det er kommunernes ansvar at sikre, at borgere med handicap får den støtte og de hjælpemidler, som de har ret til, og som kan understøtte deres deltagelse på arbejdsmarkedet. Ifølge serviceloven skal kommunerne derfor give støtte til hjælpemidler, når de kan afhjælpe varige følger af funktionsnedsættelsen, lette dagligdagen og er en nødvendighed for, at borgeren kan være i erhverv og bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Kommunerne skal også yde støtte til køb af bil til mennesker med en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde uden brug af bil. Her skal der også tages hensyn til, om borgeren med handicap ved at benytte bilen fx til og fra et arbejde skaffer sig et væsentligt bidrag til sin og eventuelle families forsørgelse, eller den i væsentlig grad kan afhjælpe følgerne af ansøgerens funktionsnedsættelse.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann